

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har sagt, at han mente ogsaa, Gælden skulde tilbagebetales saa vidt gør ligt, men at det maatte ske paa andre Maader. Han nævnte dog ikke, paa hvilke Maader. Jeg har hørt en Meningsfælle af det ærede Medlem ved et Møde sige, at han mente, vi maatte have en forøget Finanstold og Kaffetold. Jeg har hørt andre Konservative sige, at de kunde tænke sig, at der kunde komme det Tidspunkt, da Ris og Sago maatte falde ind under Luksustolden. Ja, ja, Told paa Kaffe, Ris, Sago, til Tilbagebetaling af Gælden; det er det konservative Standpunkt overfor en Formueafgift. Enhver kan se, hvem det er, der saa skal bære Byrden ved Statsgældens Tilbagebetaling efter de to Planer.

Efter min Mening er en Revision af det samlede Skattelovkompleks en Nødvendighed, og det er min Mening, at hvis der skulde komme et nyt, et andet Flertal i dette Ting, maa det foretage denne Revision paa en anden Maade end efter den højtærede Statsministers Program. Den højtærede Statsminister krævede nemlig ogsaa en Revision, og derefter forelagde han os de tidligere Love til Gennemførelse paa ny, blot at de fra at være midlertidige blev gjort varige. Det maa imidlertid være en virkelig Revision, omfattende Grundskatterne, omfattende Indkomst- og Formueskatterne og omfattende Forbrugs-skatterne. Vedrørende de sidste er jeg ganske klar over, at i den nuværende Situation er det nødvendigt at bevare Krigens Luksusskatter. Det er heller ikke muligt at fjerne alle de senere indførte Luksusskatter. Hvis vi skulde blive Flertal eller Led af et Flertal, vil vi stille os ganske, som vi har stillet os som Opposition, nemlig vedrørende Restaurations- og Chokoladeskatten erklære os rede til at opretholde den Del af denne Beskatning, som rammer en Luksus, men fjerne den Del af Skatten, som er en Skat paa et Nødvendighedsforbrug.

Formue- og Indkomstskatten maa revideres. Jeg gør opmærksom paa, at ved en virkelig Revision maa man ogsaa finde et Middel, hvorved man bringer Skattens Betaling nærmere til Skatteindtægtens Øjeblik. Det er det værste ved de nuværende Indkomstskatter, at man maaske er højt

oppe den Dag, man sættes i Skat, og lavt nede den Dag, man skal betale, og omvendt, at man kan sidde med en ringe Skattebetaling paa et Tidspunkt, da man er i Stand til at betale meget mere. Der maa kunne tilvejebringes en saadan teknisk Sammenknytning mellem Skatteindtægten og Skattebetalingen, at der derved opnaas en større Sikkerhed for Betalingen og en større Sikkerhed med Hensyn til, hvad Skatten virkelig vil indbringe.

Med Hensyn til Formueskatten maa jeg sige, at jo mere man ser paa Udviklingen her i Landet, des mere maa man forbavses over, at den højtærede Finansminister gik ind paa de Konservatives Forslag om Formueskattens Reduktion, den Gang denne Skat sidst var til Behandling. Man forbavses derover, fordi man oplever rundt omkring i Landets Købstæder, at Folk med meget store Indtægter ingen som helst Indtægtsskat betaler til Kommunerne, idet et Tab i Aarets Løb har berettiget dem til at opføre „ingen Indtægt“, eller fordi en tidligere betalt Skat skal fradrages, hvorved Indtægten formindskes til næsten ingenting. Folk, der i Virkeligheden lever paa en meget stor Fod, kommer saaledes til intet som helst at bidrage til Kommunens Udgifter, og da Kommunerne intet faar i Formueskat, vækker dette Forhold ganske naturligt almindelig Forargelse, idet de smaa Borgere da maa betale des mere. At disse Folk ogsaa er skattefrie til Staten, mærker man ikke derude, men det er de, og det er en Hovedgrund til, at Indtægterne paa dette Omraade er gaaet saa betydeligt ned. Derfor siger jeg: Naar dette Forhold er til Stede, er det dobbelt beklageligt, at man samtidig lettede Formueskatten for disse Indhavere af store Formuer saa betydeligt, som den højtærede Statsminister har gjort, og at han lettede den for Aktieselskaberne paa den Maade, som han gjorde. Jeg gør opmærksom paa, at den Lettelse, som blev indført, jo slet ikke kommer de Selskaber til gode, som har vanskelige Forhold, ikke de Selskaber, som kæmper med smaa Indtægter, som kæmper for at faa et lille Udbytte af deres Kapital. Disse Selskaber fik slet ingen Lettelse. Nej, de Selskaber, som fik Lettelsen, var dem, der i denne